

самотнє серце у тюрмі
лише тебе чекає в смутку.
Коли ж розірве хмару ту,
коли ж прогляне чисте небо?
Знай, я без тебе пропаду,
знай, я не житиму без тебе.

МОЛИТВА

До кого молитись, як тиша на небі,
до кого молитись, як висі пусті?
Не вірю, що знову, не вірю, що треба
Країну розп'ясти на чорнім хресті...
Чи матері Божій, чи Сину, що вбито,
до кого молитись? Молюся усім –
врятуйте Країну! Ми Божії діти,
невже нам розп'яття – на вічні часи?
Молюся в соборах, до статуй, зображень,
до тисячолітніх зітертих ікон:
врятуйте Країну, а нелюді вражій –
навіки безчестя, навіки прокльон.
Невже нам, як чайці отій при дорозі,
відспівувать вічно своїх пташенят?
Невже з нас ніхто врятувати не в змозі
і дім, і родину, і вишні, і сад?
Молюся, молюся... До кого молитись?
Кому ще молитви, офіри кому?
Врятуйте Країну – їй хочеться жити,
так хочеться жити... За що нам, чому?
Не знаю, до кого, не знаю, чи варто,
молюся до неба – почуй, небокрай,
постав загороду небесної варти,
не дай на поталу гніздечко, не дай!
Молюся, молюся – до неба, до світу,
у відповідь плачуть ікони святі,
і плаче Марія, бо вкотре убито
єдиного Сина. Країно, це ти?